ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **V. Ch.**, zast. zmocněncem Ing. P. Ch., proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, zast. Mgr. Tomášem Zlesákem, advokátem, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2011, č. j. 4 Ad 55/2010 – 54,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 12. 5. 2011 zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2010, č. j. MHMP 1039080/09, PnP 1018/09, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 11. 11. 2009, č. j. 24871/2009/AAE. Tímto rozhodnutím nebyl dle § 7 odst. 2 a § 118 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, žalobkyni přiznán příspěvek na péči. Městský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení v částce 222 Kč, sestávající z nákladů za vytisknutí podání (134 Kč), poštovného (10 Kč) a cestovného MHD (78 Kč). Nepřiznal žalobkyni ušlý výdělek za 18 hodin po 240 Kč, protože tento nárok nedoložila. S tím je žalobkyně nespokojena, a proto proti tomuto rozsudku podala kasační stížnost, která je řešena v jiném řízení.

Usnesením ze dne 12. 7. 2011 městský soud zamítl návrh žalobkyně na ustanovení právního zástupce. Soud vycházel ze závěru, že kasační stížnost proti uvedenému rozsudku městského soudu podala žalobkyně jen proti výroku o nákladech řízení a taková stížnost je

podle § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), nepřípustná. Návrh (kasační stížnost) tedy zjevně nemůže být úspěšný, a tudíž nejsou splněny podmínky pro případné osvobození účastníka od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Pak ovšem nemohou být splněny ani podmínky pro ustanovení zástupce (§ 35 odst. 8 s. ř. s.).

Kasační stížnost

Žalobkyně napadla usnesení městského soudu včas podanou kasační stížností. Důvod kasační stížnosti (§ 103 odst. 1 s. ř. s.) nespecifikovala. Pouze v obecné rovině a bez zdůvodnění namítla, že rozhodnutí zasáhlo do jejích práv, a uvedla, že kasační stížnost proti rozsudku je přípustná a není bezúspěšná, tudíž, že nelze odmítat nárok dle § 30 občanského soudního řádu. Dále v této kasační stížnosti požádala bez bližšího zdůvodnění o ustanovení advokáta, prodloužení nespecifikované lhůty a prominutí případného zmeškání lhůty dle § 58 odst. 1 o. s. ř.

Posouzení případu Nejvyšším správním soudem

V řízení o kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 s. ř. s.) a jejími důvody (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud v uvedených mezích věc posoudil a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak (§ 102 s. ř. s.). Z hlediska tohoto případu jinak přípustnost upravuje § 104 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení není přípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení. Výkladem ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2116/2010, www.nssoud.cz. Vyslovil, že „*... zákon nepřipouští kasační stížnost, je-li jejím jediným důvodem napadení výroku o nákladech řízení. Pokud by kasační stížnost byla podána v takto jednoznačné (čisté) podobě, musela by být pro nepřípustnost odmítnuta, byť by Nejvyšší správní soud seznal, že rozhodnutí krajského soudu o nákladech řízení není správné.*" K tomu rozšířený senát poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2004, č. j. 4 Ans 1/2004 - 53, podle něhož „*nelze za stávající právní úpravy ve správním soudnictví napravit soudem rozhodujícím o kasační stížnosti případné nesprávné rozhodnutí krajských soudů o nákladech řízení, pokud není současně kasační stížností napaden též výrok o věci samé*".

Na tomto místě je třeba zdůraznit, že městský soud rozhodl správně, jestliže nevyhověl návrhu žalobkyně, aby jí byl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti shora uvedenému rozsudku. Rozhodnutí také přesvědčivě zdůvodnil tím, že žalobkyně napadla kasační stížností rozsudek z důvodu, který zákon nepřipouští. Formálně totiž napadla jak výrok o nákladech řízení, tak výrok, který ve skutečnosti změnit určitě nechtěla a účinně napadnout ani nemohla, neboť byl zcela v její prospěch a

odpovídá jejímu procesnímu návrhu (žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s.). Ostatně, žalobkyně v kasační stížnosti proti zmíněnému rozsudku městského soudu navrhla, aby jí Nejvyšší správní soud vyhověl vydáním identického výroku (zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení), jaký obsahuje napadený rozsudek městského soudu. Jediným důvodem kasační stížnosti je tedy napadení výroku o nákladech řízení, a to je, jak shora zdůvodněno, nepřípustné.

V takovém případě žalobkyně nesplňuje podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků, protože její návrh (kasační stížnost) zjevně nemůže být úspěšný (§ 36 odst. 3, věta druhá s. ř. s.). Nemůže proto splňovat ani zákonnou podmínku dle § 35 odst. 8 s. ř. s., podle něhož navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků.... může předseda senátu ustanovit zástupce. Ustanovení zástupce státem není v dané věci ze zákonných důvodů možné a pro ochranu práv žalobkyně ostatně nemá žádný význam. V tomto případě je rozhodnutí městského soudu správné, kasační stížnost naopak není důvodná, a Nejvyšší správní soud ji proto zamítl podle § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a tedy nemá na náhradu nákladů řízení právo. Žalovanému takové právo v daném řízení nepřísluší bez ohledu na procesní úspěch.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu